

[Søren Andersen.]

I bestræbelserne for at få alle ledige pladser besat var man nær ved i § 89 at træde de enkelte institutioner lidt for nær, idet man ville påbyde dem at modtage børn på hjem, uanset om disse var egnede til det eller ej. Jeg er meget tilfreds med den lille lettelse, der kom. Der er ingen tvivl om, at det i ikke ringe grad er spørgsmålet om rigtig placering, der gør sig gældende; der er desværre i så høj grad brug for alle former for hjem. Den private islæt i dagplejen kan ikke undværes, og det er med tilfredshed, vi ser, at loven udbygges, så at privat dagpleje kan formidles i forbindelse med vuggestuer, børnehaver og fritidshjem eller som selvstændige institutioner, og vi må derudover stadig være taknemlige for, at der i vore byer er private, der vil modtage et barn eller to, mens moderen er på arbejde. Der er så stort behov for nye institutioner, at det vil være meget, meget længe, inden man har råd til at undvære sligt.

Skulle jeg nævne en enkelt ting mere, må det være den lille lempelse, som kommunerne får ved, at det mellemkommunale refusionsforbund fritages for at deltage i statens udgifter til anerkendte foreninger, børneværnskonsulenter og tilforordnede i børne- og ungdomsværn. Vi havde også spørgsmålet om kommunal refusion til behandling i al almindelighed, men blev klar over, at vel var en ændring ønskelig, men vi havde ikke tid til eller mulighed for at gennemføre den nu.

Nu ligger loven snart færdig på folketingets bord, men i mange tilfælde bliver det et bevillingsspørgsmål, i hvilket tempo visse dele af den kan praktiseres, for det er jo ikke det område, der har haft tingets største bevågenhed med hensyn til bevilginger. Det må vi notere os som en kendsgerning, som noget, vi må huske på i den kommende tid. Loven er kun en ramme, selv om det er en meget betydningsfuld ramme, for børne- og ungdomsværnenes arbejde; den skal føres ud i livet af de lokale børneværnsinstitutioners personale og administrationen i fællesskab. Ud over landet venter man på den, er rede til at følge den op. Jeg har stor respekt for og vil her udtale min anerkendelse af det store

arbejde, som kvinder og mænd gør i børne- og ungdomsforsorgens tjeneste.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale samtlige ændringsforslag, alle stillet af ministeren og tiltrådt af udvalget, og lovforslaget som helhed.

Vestergaard Poulsen: Det må vist fra alle sider erkendes, at lovforslaget har gennemgået en meget grundig udvalgsbehandling, og bag de af den højtærede socialminister stillede ændringsforslag står et udvalg, hvis medlemmer alle er interesserede i sammen med ministeren at nå frem til enighed om lovforslagets endelige udformning.

Som det fremgår af betænkningen, har udvalget ønsket at finde frem til en sådan formulering af lovtæksten, at der ude i kommunerne, hvor loven skal føres ud i livet, ikke skabes unødige friktioner i administrationen. Revisionsudvalget af 1961, som med sin betænkning af 7. januar 1963 har skabt grundlag for lovforslaget og dermed også bidraget meget væsentligt til det resultat, vi er nået frem til i dag, synes at have haft en heldig hånd. Lovforslaget er i forhold til den gældende lovs tekst meget forenklet og langt mere overskueligt i opbygningen. Selve lovens formålsparagraf er velgørende klart formuleret.

Ændringen af § 2 vedrørende oprettelse af daginstitutioner finder jeg hensigtsmæssig. Efter lovforslaget var det overdraget børne- og ungdomsværnene at sikre daginstitutionernes tilstedeværelse, medens ordet „sikre“ nu er ændret til „påse“. Paragraffen er blevet udbygget med stykke 2, hvoraf det fremgår, at det påhviler kommunen at oprette og drive de fornødne institutioner, såfremt opgaverne ikke løses ad anden vej.

Jeg anser det for noget endog meget værdifuldt, at der også efter denne lov fremdeles er plads til det private initiativ. Rundt omkring i vore kommuner ligger mange institutioner, som er oprettet på privat basis, og som fremdeles drives på privat foreningsbasis af interesserede kvinder og mænd. Deres ofte meget uegennyttige arbejde er der fremdeles brug for, når opgaverne skal løses på tilfredstillende måde.